

XXIII.

Forslag til Lov

om

Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren
1926—27.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 12. November 1926.*)

§ 1.

Kommunalbestyrelserne bemyndiges til uden Samtykke af højere Myndighed for Tiden fra den 1. Oktober 1926 indtil den 1. April 1927 at yde Personer, saa længe disse i Henhold til Lov Nr. 348 af 7. August 1922 modtager Aldersrente i vedkommende Kommune udenfor kommunale Alderdomshjem, og som Kommunalbestyrelsen anser for trængende dertil, Brændsel efter følgende Regler.

§ 2.

Værdien af det Kvantum Brændsel, der kan ydes, maa ikke overstige 20 Kr. for samlevende Ægtefæller, der begge er berettigede til Aldersrente, og 20 Kr. for enlige Personer. Forsørgelseskommunen refunderer Opholdskommunen $\frac{3}{4}$ af det ydede Beløb. Af Kommunernes Udgifter refunderer Staten $\frac{1}{4}$, dog ikke over 500 000 Kr.

For de Personers Vedkommende, der begynder at oppebære Aldersrente i Løbet af Tiden fra 1. Oktober 1926 til 1. April 1927, bestemmes Brændselsydelsen i Forhold til det Antal Maaneder af nævnte Tidsrum, i hvilket de modtager Aldersrente.

§ 3.

Det tilstaaede Brændsel leveres in natura eller ved Udlevering af Mærker til Betaling af Brændsel. Kommunalbestyrelserne kan i enkelte ganske særlige Tilfælde træffe Afgørelse om anden Anvendelse af Mærkerne.

§ 4.

Besværinger over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Indenrigsministeren; i København forelægges Besværinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Ole Hansen.

H. P. Jensen.

*) Se Tillæg C. Sp. 3; Tillæg B. Sp. 147; Landstingstidenden: 1ste Behandling Sp. 201, 2den Behandling Sp. 401, 3die Behandling Sp. 415.